

РЕШЕНИЕ

№ 1530

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3847** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РАЗПОРЕЖДАНЕ № Р-12-35/27.03.2012Г. на Заместник председателя на Държавната агенция „ДЪРЖАВЕН РЕЗЕРВ И ВОЕННОВРЕМЕННИ ЗАПАСИ ” в частта, с която е определено ниво на задължителен запас за 2012г. за промишлено гориво /газъл/ 535,142 тона и за дизелово гориво 1592,407 тона.

В жалбата са изложени съображения, че задължителния запас се определя на база произведеното и внесено от дружеството гориво, както и на основание средно дневното потребление на нефтопродуктите за страната за предходната година. Визира се, че за дизеловото гориво е определен запас, представляващ около 16% от дела на продажбите за страната на дружеството, което е в противоречие на чл. 17 от ЗЗЗНН и Методиката за изчисляване на средно дневното потребление. По отношение на запаса за газъла, също се твърди, че е около 10% от дела на вътрешните продажби.

По изложените съображения се моли да заповедта в оспорената ѝ част да се отмени. Ответникът в придружителното писмо излага подробни доводи за неоснователност на жалбата. Визира, че е съобразен чл. 12 и чл. 13 от ППЗЗНН, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно. В срок е, поради което следва да се разгледа по същество.

На първо място се установява, че ответникът по чл. 12 от закона с оглед делегираните му със заповед № РД-10-208/11.09.2009г . правомощия от Председателя на Агенцията /л. 13 и 14/ е компетентен да се поизнесе с оспореното разпореждане. В производството по издаването му не са допуснати процесуални нарушения, вкл. горивото е определено съобразно материално-правните норми на чл. 16 от закона и предвид Методиката за изчисляване на средногодишното потребление.

Следва да се има предвид, че по същество е било необходимо изслушване на вещо лице по експертиза, поискана от дружеството, която не е била оспорена от последното и от тази експертиза се установява изцяло неоснователност на жалбата.

Във връзка с последното, съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице У.. Същото е съобщило Методиката, както и делът на вътрешните продажби и е посочило, че задължителния запас се определя изцяло по реда, определен в Методиката. Визирано е, че принципът за пропорционалност по чл.17 от правилника е спазен, като е съобразено годишното потребление на нефтопродуктите. С оглед изложеното е направен категоричния извод, че задължителният запас на дизелово гориво в размер на 1592, 407 тона и на газьол в размер на 535,42 тона в оспореното разпореждане, в обжалваната му част, правилно е определен.

С оглед гореизложеното съдът прави извод, че жалбата по същество е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], бул. П., № 18 срещу РАЗПОРЕЖДАНЕ № Р-12-35/27.03.2012г. на Заместник председателя на Държавната агенция „ДЪРЖАВЕН РЕЗЕРВ И ВОЕННОВРЕМЕННИ ЗАПАСИ ” в частта, с която е определено ниво на задължителен запас за 2012г. за промишлено гориво /газьол/ 535,142 тона и за дизелово гориво 1592,407 тона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14дневен срок от съобщаването му. Преписи.

Съдия: